

Fornuft angaaende Fremgangsmaaden vil sejre, saaledes at dette Forslag møder Regeringens dobbelte eller tredobbelte Forslag (Udfryselse). Ja, jeg veed jo ikke, om der er baade Ol og Brændevin og Told, men mulig er Brændevinen saaledes infiltreret i Toldloven, at den ikke kan undgaa. Hvor de skulle mødes, kender jeg ikke, men den almindelige Fornuft siger, at de skulle mødes en Gang, og saa kommer Humlen, sagde han, Per Brast. Det værste er jo, at vi ikke maa brygge Ollet. Saa er det om at gøre, hvilken Side af Alliancen der er den stærkeste, og derfor siger jeg: Det er ganske vist et interessant, et overordentlig interessant Af-snit af Forhandlingspolitikken, derhvor er indledet, et overordentlig vigtigt Emne, og det er ikke mig underligt, at de, der frygte for det Skraaplan, hvorpaa Forslagsstillerne her aabenbart ifølge deres Forslags Indhold maa føre os ind, i Tide have raabt Varsko. Det er ikke saa sikkert, at de holde deres Tropper sammen om dette Forslag paa dets videre Vej, thi jeg tror, at der ogsaa møder dem Fordringer, om ikke fra Ministeren, saa fra hans Venner af første Klasse, dem, der længst have været det, dem, som Ministeren er nødt til at høre sig for, og som maatte ville gøre denne Stats Beundrere her i Tinget noget angste, at det gaar dem, ligesom den Ridder, der en Gang red over Joldingbro; da havde han saa og saa mange med sig, men da han red ind i Ribe, da red han alene. Det kunde maatte tænkes, at om det ikke just gik saa slem, saa kunde det komme til at gaa med den Historie saaledes, at de bleve bange, Ubestatterne her, for deres egen Skygge. Se De, mine Herrer, De have været saa venlige ogsaa at lade mine Betragtninger staa om den hidtilværende Vensrepolitikk og dette Lovforslags Forhold dertil, og De have været saa venlige ikke at besvare mig dette Spørgsmaal, hvorfor just dette Ministerium i Djeblikket skal behandles med en toldpolitikk og finansiel Venlighed, som De aldrig have vist noget Ministerium for, hverken dem, der stod paa Lovens Grund eller udenfor. De have forlangt Told paa 15 Millioner — de have forlangt 17 Millioner, 19 Millioner og have stadig væk efter Tidernes Gang og Folkets Spørgelse gaaet højere op, men sidst, de behandlede denne Sag — det var i Foraaret 1889 — vilde de dog kun give dette Ministerium 24½ Millioner i Forbindelse med den Ulsat, de da foreslog som andet Led af Dækningen — det første skulde ikke dækkes, det andet bruges til Ulsat — men 24½ Million blev der tilbage, da de beredte Toldskatten for dette

Ministerium. Maa jeg spørge Dem: Hvorfor? Vilke særlige Fortjenester har den ærede Minister indlagt sig siden Foraaret 1889, der gjør, at de nu komme med et Forslag, hvor fter Ministeren i alt Tald skulde beholde de 30½ Million, som nu Toldskatten er vokset op til, uden nogen Dækning? Hvad kan dog være Anledningen til, at overfor tidligere Ministre have de træbet de indirekte Skatters Nedgang, da de vare meget venlige, og endogjaa den ene Gang, da de behandlede Toldloven med Provisorismen, vilde de dog ikke give af indirekte Skatter, Ulsatten iberegnet, mere end 24½ Million, for da forlangte de 7 Millioner Kroners Medsættelse, som de kun halvt dækkede med Ollet, og da var selve Toldindtægten ikke saa stor. Men nu, da Toldindtægten staaar paa 30½ Million, skal Ministeren beholde den ubestaaende, og skal have sin nye store Skat oven i Købet, Ollet. Jeg staaar aldeles uforstaaende overfor denne overdrevne Velvilje, som det høje Ting i sit overvældende Fertal nu vil vise overfor det nuværende Ministerium. Jeg har spurgt, men ingen har svaret. Thi det, at de sige: Nu have vi her først den store Ulsat og saa bagefter forlange vi noget, det gælder ikke. Dette her hører ikke til „noget for noget, om Venstreb skal holdes“. De ville ikke saa „noget for noget“, de ville saa det, som de ærlig fortjene ved saaledes at gaa hans Vrende (N. Sørensen: Vi saa jo Sukkeret!). Jeg taler kun om finansielle Hensyn og vil gerne unde det ærede Medlem sit Sukker; jeg skal ikke tage det fra ham, jeg maa ikke spise det. Han glæder sig altsaa ved sit Sukker; men det ærede Medlem kan tro mig, at det provisoriske Ministerium glæder sig ogsaa ved sine Millioner, saa meget mere som de have lagt en ny stor Skat, en indirekte Skat til, som ganske anderledes vil bringe Ministeren Penge ind i Statskassen, end den Skat, han forlader. Men lad nu alt det staa. Hvad kommer det iøvrigt mig ved? Det gaar sin Gang alligevel, og det klarer sig jo nok altsammen. Men det var det, jeg vilde sige, at hvor mange Beregninger de Herrer end gøre, og selv om min ærede Kollega fra Bornholm (Wem), satte sig ned og granskede Dag og Nat fra nu af og til Nyaar alle statistiske Tabelværker, som han ikke til at rokke ved den Grundsandhed, at dette Lovforslag er en Lov for de velhavende. Det er en Lov, hvorved de forsøge i væsentlig Grad Byrden af den indirekte Beskatning, der nu hviler paa den mindre velstaaende Del af Befolkningen, og frier de bedre stillede. Og mig har det nu undret at